

ת"פ 57450/03/19 - : מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 57450-03-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד שני מלול

בשם הנאשם: עו"ד פאדי חמדאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. ביום 22.3.18, על רקע ויכוח בינו לבין רעייתו (להלן: המתלוננת) איים אליה הנאשם: "בא לי לפגוע בך, גם אחד בראש לשבור אותך, אני אפוצץ אותך, אף אחד לא יפוצץ אותך כמו שאני אפוצץ אותך". בתגובה ביקשה המתלוננת מהנאשם להתרחק ממנה, ואילו הוא התקרב אליה ולחש לה: "את יודעת מה אני רוצה, אני לא רוצה לתת לך אגרופ, אני רוצה לסגור לך את הפרצוף עם נייר נילון, לחנוק אותך, לקבור אותך באיזה מקום". בהתאם להסדר דיוני בין הצדדים, שלא כלל הסכמה עונשית, הופנה הנאשם ביום 12.11.19 לקבלת תסקיר מבחן שנועד לבחון, בין השאר ולבקשת ההגנה, אפשרות לסיים את ההליך ללא הרשעה.

2. בהמלצת שירות המבחן נדחו הטענות לעונש מעת לעת, על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, וליתן לקצינת המבחן שהות לגבש את עמדתה. תוכן התסקירים (4) יובא בצמצום, על מנת למעט ככל הניתן מפגיעה בצנעת הפרט. הנאשם בן 46, פרוד מהמתלוננת - אם חמשת ילדיהם המשותפים. לנאשם רקע נורמטיבי, ללא הרשעות קודמות, השלים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית, עבד במספר עבודות ובשנים האחרונות הוא עצמאי בתחום החקלאות ונאלץ להתמודד עם חובות כבדים עד כדי סכנה לאובדן המשק המשפחתי. אחד הילדים מתגורר עם הנאשם והאחרים עם אמם. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו ותיאר את הנסיבות שהובילו אותו לכך, לרבות מצב רגשי מורכב שהתעצם בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול (לא אפרט מעבר לכך - ראו תסקיר מיום 21.6.20

עמוד 1

פסקה 3). הוא הדגיש כי בשום שלב לא התכוון לממש את איומיו ולפגוע במתלוננת, וקצינת המבחן התרשמה כי חש חרטה ובושה על התנהגותו הפוגענית כלפי המתלוננת. במהלך התקופה שחלפה מאז האירוע ולאחר שפקעה תקופת הרכקו של הנאשם מהמתלוננת, חזרו השניים להתגורר יחדיו בניסיון לשקם את נישואיהם, אלא שהמהלך לא צלח והם נפרדו פעם נוספת.

במהלך תקופת הניסיון לאחות את הקרעים עם המתלוננת השתתפו השניים בטיפול זוגי, שלאחריו המשיך הנאשם ביוזמתו בטיפולים פרטניים לתקופה קצרה. בהמשך ובהמלצת שירות המבחן השתלב בתוכנית טיפולית בתחום ההתמכרויות, שם הוא מלווה מזה כעשרה חודשים. הנאשם מגיע בעקביות למפגשים, פיתח קשר קרוב ומקדם עם העו"ס, מוסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים, ולדבריו מקפיד להימנע מצריכת אלכוהול. הנאשם והמתלוננת נמצאים בקשר הדוק עם שירותי הרווחה, זאת על רקע המשך מגוריהם בסמיכות באופן שמעצים את המתח ביניהם ומקשה על הליך הנפרדות. הנאשם אף משתתף בהליך טיפולי בצוותא עם אחד הילדים (תסקיר מיום 5.7.21 פסקה אחרונה), ומקיים קשר חיובי ומשמעותי עם כל ילדיו. המתלוננת אישרה כי הנאשם מקפיד כל התקופה להימנע מיצירת קשר עמה או מהטרדתה באופן כלשהו. בצד זאת, הביעה חששה מפניו על רקע אלימות שלפי הטענה הפגין כלפיה בעבר (נזכיר - הנאשם ללא הרשעות קודמות כלשהן). הליך הגירושים בין השניים טרם הסתיים.

קצינת המבחן ציינה כי התלבטה באשר להמלצתה. מן העבר האחד, המאבק המשפטי בין בני הזוג טרם הוכרע, ויש בו כדי לשמר מידת סיכון הנשקפת למתלוננת מן הנאשם. מן העבר האחר קיימים גורמי סיכוי רבים להצלחת השיקום ביניהם: הנאשם נמנע כל התקופה מקשר ישיר עם המתלוננת ומכיר ברצונה להתגרש; הוא מקבל מזה תקופה ממושכת מעטפת טיפולית מקיפה ורחבה בדמות הדרכה הורית, קשר עם עו"ס משפחה, קשר עם עו"ס לחוק הנוער והתמכרויות; ניכר כי ההליך הפלילי מהווה אף הוא אפקט מרתיע ומארגן, וגבול ברור מפני הישנות עבירות. סופו של תסקיר המליצה קצינת המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה ממושכת של שנה ומחצה, במהלכה ימשיך בטיפול פרטני עם גורמי הרווחה בתחום ההתמכרות, ימשיך בטיפול במרכז הורים-ילדים, וילווה על ידי שירות המבחן כמסגרת תומכת. היא נמנעה מהמלצה לבטל את הרשעתו, והמליצה להשית עליו ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי והתחייבות, אשר יחדדו את מימד ההרתעה וימשיכו להציב גבול להתנהגותו.

3. בדיון מיום 30.9.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם בין 4-12 חודשי מאסר, והגישה פסקי דין המתיישרים, לטענתה, עם עמדתה. היא ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם מבלי לחרוג לקולה, כך שהנאשם יידון ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות ככל שיימצא מתאים, מאסר על תנאי, פיצוי כספי למתלוננת, התחייבות וכן יועמד בצו מבחן. כן ביקשה לדחות את בקשתו של הנאשם לבטל את הרשעתו.

ב"כ הנאשם עמד על מגוון נסיבות לקולה: תיקון כתב האישום, הודייה בהזדמנות הראשונה שיש בה הן הרכנת ראש בפני בית המשפט, והן הבעת צער וחרטה בפני המתלוננת והימנעות מהעלאתה על דוכן העדים, כמו גם מניעת הצורך בהבאת ילדיהם של בני הזוג לעדות. גילו של הנאשם, היעדר הרשעות קודמות כלשהן, ההליך הטיפולי הממושך שעובר הנאשם בהצלחה, הקשר החיובי שלו עם ילדיו, העובדה שהמתלוננת היא שממשיכה להתגורר עם ילדיהם במשך המשותף, והנאשם מתגורר בסמוך ומקפיד להימנע מלהפריע לה באופן כלשהו. לגופו של אישום עמד על כך שמדובר באירוע איומים יחיד בן מספר שניות. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין תקופת מאסר

"קצרה ביותר", והסכים עם ב"כ המאשימה על כך שיש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. במהלך הדיון ולאחר שנשמעו הערות בית המשפט, חזר בו מבקשתו לבטל את ההרשעה.

הנאשם בדברו האחרון הביע בושה על התנהגותו, סיפר בקצרה על חייו כיום, העיד על עצמו כמי שתורם לקהילה כחבר ועד מקומי מזה כשמונה שנים, וסיפר על תוכניותיו לעתיד - מעורבות בפוליטיקה ולימודי משפטים. זה המקום לציין כי לקראת תום הדיון הצעתי לנאשם להפנותו לשירות המבחן על מנת לבחון אפשרות להכנת תוכנית של"צ, תוך שהדגשתי כי אין בכך כדי להביע עמדה באשר לתוצאת ההליך. הנאשם נתן הסכמתו, ואילו בא כוחו סבר כי אין צורך בכך, וביקש כי אם כך אורה, שהשל"צ ייקבע לתקופה מינימלית.

בתום הדיון הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר משלים במסגרתו תגובש תוכנית של"צ, תוך שחזרתי על ההבהרה כי טרם גיבשתי עמדה עונשית, ונקבע מועד לשימוע גזר הדין ליום 9.11.21.

דיון

קשיים בעמדת המאשימה

4. לאחר שבחנתי את עמדות הצדדים, תסקירי המבחן, ענישה נוהגת לרבות פסקי הדין שהגישה המאשימה (הסנגור לא תמך טיעוניו בפסיקה), הגעתי למסקנה כי אין מקום להכנת תוכנית של"צ, והוריתי על ביטול הזמנת תסקיר משלים, ועל הקדמת המועד לשימוע גזר הדין.

כאמור, המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה שחלקו התחתון בארבעה חודשי מאסר בפועל (בעבודות שירות), ואף הגישה פסיקה לתמיכה בעמדתה. כפי שנראה להלן, עתירתה לא רק שאיננה מתיישבת עם הפסיקה הנוהגת, אלא שפסקי הדין שהגישה המאשימה עצמה - הם שסותרים את עמדתה העונשית ומבססים מתחם שונה לחלוטין, כזה שתחתיתו בענישה צופה פני עתיד. יותר מכך, מבדיקה יסודית של פסקי הדין שהגישה המאשימה, התברר כי על שני גזרי דין הגישו הנאשמים ערעורים שהתקבלו והעונשים קוצרו (פסקי הדין בערעורים לא הוגשו על-ידי המאשימה, שלכאורה הגישה פסקי דין חלוטים של בית משפט השלום). באחד המקרים (ענין צרויה שיוצג להלן) קוצר העונש באופן דרמטי, תוך שבית המשפט המחוזי קבע מפורשות את המתחם הראוי לעבירות דומות מאוד לאלו שביצע הנאשם (למעשה, באותו מקרה העבירות חמורות קמעה מעניננו). וראה זה פלא, בסתירה חזיתית לעמדתה של המאשימה (שביקשה להיבנות מקביעתה של הערכאה הדיונית), המתחם שקבעה ערכאת הערעור מתחיל במאסר על תנאי.

אינני סבור, חלילה, כי המאשימה ביקשה להטעות את בית המשפט בהגישה פסקי דין שלא נותרו על עומדם בערכאת הערעור. אלא שבפועל, כך עלול היה לקרות. אילו מצאתי ליתן את גזר הדין בתום הדיון על אתר, מבלי להשתהות באופן שאיפשר לי, בין השאר, לבחון בעיון את פסקי הדין שהגישה המאשימה, הרי שהייתי עלול לגזור את דינו של הנאשם על בסיס ענישה נוהגת שגויה. מחובתם של באי כוח הצדדים המציגים פסקי דין לבית המשפט, לבחון אותם

ביסודיות ולוודא כי הם חלוטים (ולמצער לעדכן בדבר מצבם המשפטי), זאת על מנת שלא להעמיד את בית המשפט בפני מכשול ומצג שווא.

5. פירוט פסקי הדין שהגישה המאשימה:

(-) ת"פ (רמלה) 44531-06-18 מדינת ישראל נ' יואב צרויה (21.1.20, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכך שבמהלך ויכוח עם אמו, איים עליה כי ידקור אותה. האם הזמינה משטרה למקום, ובנוכחות השוטרים שב הנאשם ואיים כי יחתוך לאמו את ידה. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם לשנת מאסר בפועל ומאסר על תנאי. כבר מקריאת פסק הדין ניתן לקבוע כי מדובר באירוע חמור מהמקרה דנן, שכן שם מדובר באירוע מתגלגל, ובאיומים שהושמעו לא רק באוזני האם, אלא בפעם השנייה גם בפני שוטרים, שלא היה בנוכחותם כדי להרתיע את הנאשם. אלא שבדיקה במערכת "נט המשפט" העלתה כי ערעור הנאשם התקבל. בית המשפט המחוזי קבע כי "נדמה שלא יכולה להיות מחלוקת שבית משפט קמא חרג באופן קיצוני לחומרה בהטלת עונש זה, כאשר מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל...". בית המשפט המחוזי הציע למערער לרצות מאסר בן 4 חודשים בעבודות שירות, ומשהלה ביכר לרצות את עונשו בדרך של מאסר בפועל, קוצרה תקופת המאסר בפועל לכדי 3 חודשים ויום אחד (עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 59211-02-20 צרויה נ' מדינת ישראל (10.8.20, טרם פורסם), לעיל ולהלן: ענין צרויה). לא למותר לציין כי מדובר במי שלחובתו הרשעות קודמות, האחת רלוונטית מאוד, והוגש בענינו תסקיר שלילי ללא אופק טיפולי.

(-) ת"פ (נתניה) 16335-09-18 מדינת ישראל נ' כחלון (21.1.19, טרם פורסם). נסיבות האישום חמורות לאין ערוך מענינו, משמדובר בנאשם שהטריד את בת זוגו במהלך 3 ימים במספר רב של הזדמנויות, במשך כל שעות היממה, ובריבוי מעשי איומים. בית משפט השלום קבע מתחם בין 3-18 חודשי מאסר וגזר את עונשו של הנאשם לשנת מאסר בפועל. אם לא די בכך שהאירוע חמור מענינו, גם במקרה זה לא הציגה המאשימה את ערעור הנאשם שהתקבל (עונש המאסר בפועל קוצר ל-10 חודשי מאסר. עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 10698-03-19 כחלון נ' מדינת ישראל (4.6.19, טרם פורסם)).

(-) רע"פ 538/21 גמאל גנאיים נ' מדינת ישראל (4.2.21). שוב - אירוע חמור במידה ניכרת מאשר ענינו של הנאשם כאן. מדובר במי שתקף את בתו כשהוא אוחז בשערות ראשה, גררה אל תוך דירתם, והיכה בפניה בסטירות ובמכות אגרופ. רעייתו ביקשה לבוא לעזרת בתם, אז החל המבקש להכות אף אותה, והסב לשתיים חבלות של ממש. באירוע נוסף יומיים לאחר מכן תקף המבקש את רעייתו במטאטא ואיים עליה ועל בתם. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, ביטל צו של"צ וגזר על המבקש 7 חודשי מאסר בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור נדחתה.

(-) רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.19). שוב - כתב אישום חמור במידה רבה מזה של הנאשם שבפניי. דובר במי שהורשע בהתאם להודאתו בשורת עבירות איומים, הטרדה באמצעות מכשיר בזק ופגיעה בפרטיות. במהלך חודשיים ביצע המבקש קרוב ל-400 התקשרויות והודעות טלפוניות אל בת זוגו, בהן איים בבזזות כי יפגע בגופה, באמה וברכושה, ואף איים כי ירצח אותה. בחלק מהמקרים דרש לדעת היכן שוהה המתלוננת, ובשניים מהם אף הגיע למקום בו שהתה, יצר עמה קשר טלפוני ודרש להסיעה לביתה או למקום עבודתה, למרות שסירבה לכך.

בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של הנאשם נגזר ל- 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור.

גזר הדין היחיד שהגישה המאשימה ואשר דומה בנסיבות המעשה לענייננו - ת"פ (נתניה) 35111-02-19 מדינת ישראל נ' לזר (19.12.19, טרם פורסם). דובר באירוע איומים יחיד של הנאשם, אשר איים על רעייתו כי אם תנסה להתגרש ממנו, יהרוג אותה ויתאבד. מנגד, נסיבותיו של העושה היו שונות תכלית השינוי, ובמיוחד התנהגותו לאחר האירוע ובמהלך המשפט. הנאשם הפר לכאורה תנאים מגבילים שנקבעו בעניינו, עמד בקשר עם המתלוננת ואף הובא לבית המשפט בהליך מעצר ממנו שוחרר בתנאים. שירות המבחן לא רק נמנע מהמלצה שיקומית, אלא עמד על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן הנאשם למתלוננת, על רקע הסלמה בהתנהגותו כלפיה, קשייו להתמודד עם הפרידה ועיסוקו האובססיבי בה ובמעשיה. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם שנת מאסר בפועל.

פסקי דין (חלוטים) נוספים

6. (-) ת"פ (נתניה) 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי (22.6.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בשני אירועים. באירוע הראשון ניגש אל בת זוגו כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. כשבוע מאוחר יותר איים עליה כי ישפוך חומצה על פניה. עונשו נגזר למאסר על תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות.

(-) ת"פ (נתניה) 1660-12-19 מדינת ישראל נ' זאודו (6.7.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו באיומים שהטיח ברעייתו במהלך דיון בבית הדין הרבני: "היא לא תחיה אם אני אשב בכלא". הנאשם נדון למאסר על תנאי, צו מבחן, של"צ בהיקף 150 שעות והתחייבות.

(-) ת"פ (ראשל"צ) 35687-01-20 מדינת ישראל נ' מיכאילוב (22.3.21, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים ותקיפת רעייתו. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, והנאשם נדון ל- 43 ימי מאסר - כימי מעצרו, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

קביעת המתחם

7. הנאשם השמיע באוזני רעייתו דברי איום בוטים, קשים ומפחידים, ובכך פגע בשלוות נפשה וגרם לה לחששות שלדבריה עודם מלווים אותה, גם בחלוף זמן רב מהאירוע. מערכת אכיפת החוק כולה, ובתוכה בתי המשפט, אסרו מלחמת חורמה על תופעת האלימות בכלל, ואלימות כלפי נשים וכלפי קטינים בפרט. כפי שנקבע פעם אחר פעם, עבירות אלימות המבוצעות ע"י גברים כלפי בנות זוגם הן בגדר התרחשות בזווה אותה יש להכריז, תוך הבעת יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבני משפחתם. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.19).

בצד זאת, ברי כי כל מקרה נשקל לגופו, על הנסיבות המיוחדות אותו. המדובר באירוע איומים יחיד וקצר מועד שהסתיים בהרף עין, ללא המשכיות או חזרתיות, ללא ניסיון לממש את האיום ולפגוע פיזית במתלוננת. מכאן ומבלי להקל ראש, מצאתי כי רף החומרה איננו גבוה. בהינתן הנתונים עליהם עמדתי, על רקע הענישה הנוהגת, ותוך מתן משקל לקביעות בית המשפט המחוזי מרכז בענין צרויה (פסק דין של הערכאה הראשונה הוגש כזכור על ידי המאשימה, אלא שערעור הנאשם התקבל), מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מאסר צופה פני עתיד לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

8. הצדדים חלוקים ביניהם באשר לתוצאה הראויה, אך שניהם הסכימו כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה. עמדתם זו מקובלת עליי. הנאשם בן 46, נעדר הרשעות קודמות כלשהן, הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, הביע צער וחרטה על מעשיו, משתף פעולה מזה תקופה ממושכת עם שירות המבחן, ומשתתף בהליכים טיפוליים מגוונים מהם הוא נתרם. מאז האירוע חלפו כשלוש שנים ומחצה בהן הנאשם הקפיד על קלה כחמורה, שמר על התנאים המגבילים שנקבעו בתחילת הדרך, ונמנע מיצירת קשר ישיר כלשהו עם המתלוננת, זאת חרף הליך גירושם פעיל שטרם הגיע לכדי סיום. ניכר כי המלצת קצינת המבחן נשענת על אדנים יציבים. עמדתה העונשית ראויה, ומתיישבת עם מלוא הפרמטרים הנבחנים על ידי בית המשפט, לרבות עיקרון ההלימה העומד, כידוע, בבסיסם של שיקולי הענישה. מקובלת עליי עמדתה של קצינת המבחן לפיה צו מבחן ממושך למשך כשנה ומחצה יש בו לא רק מתן אפשרות להמשך טיפול ראוי בנאשם תוך הפחתה מתמדת של המסוכנות שאולי עודנה נשקפת ממנו, אלא גם ישמש כגורם הרתעה מפני חידוש ההליכים המשפטיים ואפשרות לגזירת הדין מחדש ככל שהנאשם לא יעמוד בתנאיו.

9. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות כלשהי, לרבות איומים.
- ב. צו מבחן למשך 18 חודשים. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.
- ג. פיצויים בסך 2,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.11.21 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.
- ד. הנאשם ייתן התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות כלשהי, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ב, 05 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.